

Årsberetning 1999

Beretning 1999

1999 blev på en gang et stille år og alligevel ganske hektisk. Der var ikke så mange fester, men til gengæld mange andre begivenheder.

Børnebørn

Som allerede indrømmet sidste år sker der noget med en, når man erhverver bedsteforældreværdigheden. Det er spændende og sjovt at følge børnebørnenes parallelle udviklingsforløb. I løbet af februar/marts var de begge gående, henover sommeren har man kunnet snakke med dem og se dem reagere på det, man sagde og her ved årets slutning er de begyndt at få et ordforråd.

Ikke mindst er det hyggeligt, når vi får bevilget overnatning, så vi sammen kan falde til ro og vågne langsomt op den næste morgen.

En familiefest

Axel fyldte 70 i maj, og selv om vi gennem flere år har hængt ham op på et udsagn om at hans 70-årsfødselsdag skulle fejres i London – så var det alligevel noget af en overraskelse, da invitationen blev realiseret. Hele familien inkl. børn, børnebørn og oldebørn tog turen til London, hvor vi hyggede os i en forlænget week-end. Fødselsdagen blev på behøring vis fejret med gaver fra morgenstunden og en tur til spejdercentret *Guildwell* udenfor London. Festmiddagen blev meget vellykket holdt på en kinesisk restaurant.

Det blev til gode familiedage med fællesspisning og mange pub-besøg. Et meget flot arrangement!

Årets andre festbidragere var Birger (50), bryllup for Eva og Martin samt Sofies barnedåb. Også Addi og Asgers Ninette blev gift med sin Martin.

Mogens og Line holdt afskedsparty (hvor vi i øvrigt endte på skadestuen med Oliver) efter at have besluttet sig for at fraflytte Herlev til fordel for Dybbøl, hvor Søren også bor. De har fået et dejligt hus, og synes at være faldet til.

En æra slut

Vi har været utrolig forvent med, at far klarede sig selv og var både mobil og klar i hovedet. Derfor blev det også noget af et chok, da Merete bragte far over til sommerfesten. Han var kun en skygge af sig selv: havde tabt sig og var dårligt gående. Desuden var der problemer med vandladningen. Vi måtte låne en rolator, og med en utrolig stor indsats af Ulla fik hun stablet ham nogenlunde på benene, så vi kunne køre til Sønderborg.

Ulykkeligtvis fik far endnu et slagtilfælde, netop som vi kom til Ringridervej, og i løbet af en dag kunne han faktisk ikke støtte på benene, så vi måtte alliere os med hjemmehjælpen, som reagerede hurtigt, så han både fik hospitalsseng og pleje flere gange om dagen.

Men en ulykke kommer som bekendt ikke alene, og en lungebetændelse stødte til og resulterede i indlæggelse på sygehuset. Det tærede alvorligt på kræfterne, men det lykkedes at få ham til hægteerne igen.

Merete kom til at trække et stort læs her, og har faktisk hele 2. halvår næsten dagligt besøg far, først på hospitalet, senere på plejehjemmet.

Ullas og Meretes planer for en fremtid i beskyttet bolig, blev forkastet af far, og vores ide om at skifte til et bedre plejehjem vandt ikke gehør, så han er blevet, hvor han først fik værelse.

Til gengæld er der nu faste rammer med mad og pasning. Der er kommet sul på kroppen, humøret er vendt tilbage, piben taget i brug, og det går også fremad med træningen af benene.

Ringridervej er definitivt et afsluttet kapitel, og stuen på plejehjemmet er nu indrettet med møbler fra hjemmet, så det er blevet ganske rart.

Og så er det overladt til os andre at få ryddet hjemmet. Heldigvis kunne lejemålet holdes til årsskiftet, men alligevel er det ikke noget man gør lige i en håndvending.

Summa summarum har en del af vores fælles fritid helt naturligt måttet placeres i Sønderborg, og vi kan så håbe på, at far igen bliver så mobil, at han kan transporteres hertil. Her er kommunens regler heldigvis sådan, at vi umiddelbart vil kunne trække på dens hjemmehjælp, så det ser vi frem til.

Ude godt

I foråret tog vi sammen til *Salzuflen* i forbindelse med at jeg var på Hannover-messen, og selv om vejret kunne have været bedre, var det et rart afbræk fra hverdagen.

Jeg var en tur til konference i *New Orleans* igen – denne gang i juli (varmt) og uden Ulla, og først i september fik vi så realiseret et tur til Sverige sammen med begge hold unger (+Jakob) henover en forlænget weekend. Denne gang var stedet Hokhult ved Långaryd og både hus og omgivelser var gode. Vi så elge – men ikke mange svampe.

Vores gamle drøm siden 1991 om en tur til Nepal blev støvet af, og 31. oktober tog vi af sted. Som sædvanlig var det 'SevenC's' der stod for arrangementet, og det blev en stor oplevelse.

Først et kulturchock at komme til millionbyen *Katmandu* med dens menneskemylder og ustyrlige trafik og gamle kultur midt i forfaldet. Derefter oplevelsen af at trekke i 10 dage fra *Gorkha* op og ned ad bjergene, gennem rismarker og med Himalayas sneklædte tinder som baggrundskulisse.

Lidt specielt var det også, at holdet bestod af os to, en shirdar (guide), en kok, 2 køkkendrenge og seks bærere til at tage slæbet. Vi levede virkelig som i en anden tidsalder, men afslappende var det. Selv om det primært var naturen, der havde lokket os, viste det sig, at det var lokalbefolkningen og de meget små samfund og deres levevis, der prægede os mest.

Mit ønske om at se vilde dyr blev delvis opfyldt i *Chitwan*-nationalparken. Hvad vi ikke havde tænkt på var, at græsserne på dette tidspunkt er mere end mandshøjt, så man skal være mere end heldig for at kunne se dyrene. Det hjælper så, når man sidder højt oppe på en elefantryk. Det var i sig selv en oplevelse.

Endelig sluttede vi af med et par dage i Katmandu og en enkelt overnatning i New Delhi, inden vi var tilbage 19. november. Det er en oplevelse, man heldigvis kan leve længe på – selv om vi allerede er begyndt at tale om næste rejsemål.

Desværre kan vi så ikke finde tiden til også at tage til London i december, så i år postes julekortene fra Herlev.

Hjemme bedst

Høseholdet kan give anledning til megen dramatik. I foråret blev der udklækket 5 kyllinger, men desværre var det på et tidspunkt, hvor vinteren vendte tilbage, så efter kunstigt åndedræt og kyl-lingelampe lykkedes det at holde liv i 2. Hen på sommeren hentedede Mikkel så én, mens vi sad og læste avis i haven. Den ene der så er tilbage bliver endda kanøflet af de andre. Underligt nok.

Hanen Herbert mistede hovedet for Ullas økse: han galede for meget, og egentlig skulle hønsene også aflives til vinter, så vi kan starte på en frisk næste forår.

Sommerfesten er et fast omdrejningspunkt, og det betød også, at vi var nødt til at komme videre med vores terrasse og carport-planer. Birger kom og flyttede de stolper, der er støbt i beton og rev

en syren op, som stod i vejen, og yderværkerne blev da også klar til havefesten.

Vejret var atter engang med os, og årets opgave var at lave prop-relieffer. Og så var her samtidig barnevognstræf med 4 små.

Og så skal lige erindres, at vi kunne opleve århundredets sidste solformørkelse, som blev registreret på papir af Christian og Cathrine gennem en snedig StormP-opstilling på terrassen.

Sidst på året genoptog vi omfugningen af huset, og mureren mangler nu to halve sider samt gavlen mod vejen.

Familien

Flemming og Marianne flyttede sidste år til en større andelslejlighed (Vennemindevej på Østerbro) og kort tid efter kunne Christian og Cathrine meddele, at de havde fået fingre i en større andelslejlighed på Frederiksberg (Fuglebakkevej).

Pigerne er ved at afslutte deres uddannelse, Christian har haft forældreorlov en betydelig del af året.

Oliver og Josefine er begge kommet i vuggestue.

Ulla ser frem til at kunne sige farvel til arbejdsmarkedet, og ville gerne på $\frac{3}{4}$ tid. Fritiden med muligheden for samværet med børnebørnene trækker!

I begyndelsen af december blev Ulla syg med høj feber og udslet. Efter en lille uges tid kapitulerede hun og gik til lægen, som ikke havde set noget lignende. Der blev foretaget blodprøver og afføringsprøver. En henvisning til ekspert i tropesygdomme stillede diagnosen: plettyfus, som er ganske alvorlig og som formentlig er overført med loppebid i Nepal. Nogle stærke piller tog feberen i løbet af nogle dage, men de fjorten dage havde tæret kraftigt på kræfterne (og vægten, da appetitten også forsvandt), så juleforbe-

redelserne er blevet reduceret en del på grund af manglende overskud.

Jeg har i 2. halvår været hængt utrolig meget op arbejdsmæssigt, idet jeg fik overdraget ansvaret for i dialog med 30 biblioteker at indkøbe edb-udstyr (3.7 mio.kr.) og installere en opgradering af deres bibliotekssystem, så de kan komme helskindet ind i det nye årtusinde. Det har været et enormt koordineringsarbejde både i marken og internt, og det har ikke været muntert for Ulla at få mig udkørt hjem dag efter dag. Det er heller ikke noget, jeg vil påtage mig igen, samtidig med at de normale ledelsesfunktioner skal varetages, men nu er det heldigvis også overstået.

Årstiderne

Ulla har registreret gæssenes ankomst til 14.februar, og ellers gav året efter en kold og våd start en rigtig god sommer og ikke mindst et forrygende flot efterår. Faktisk grillede vi flere gange i september på vores Sverigestur.

Vi nåede at få århundredets hæftigste orkan (32 m/sek) fredag d. 3. december. Mange træer knækkede, tage fløj af huse og mure væltede. Hos os kostede det vores overdækkede indgangsparti og vores sveriges-antenne, så det var nådigt sluppet

Og nu er det jul

Og den bliver stille i år. Ulla har aftenvagt, og vi bliver en lille kreds hos Axel og Tove sammen med Bodil og Villy.

Nytårsaften skal vi til en forandring fejre sammen med John og Solveig og Oliver. At år 2000 så indebærer, at der er edb-systemer, der skal kontrolleres 1. nytårsdag, er så med til at understrege det specielle årsskifte.